

AFTONBLADET

Textstorlek: **1** **2** **3**

MISSHANDLADES Bahri var instängd i en lastbil. Under resan misshandlade en av de andra flyktingarna till döds av människosmugglarna, och kastades ut på vägen.

Foto: HENRIK BRUNNSGÅRD

”Jag var instängd i bilen i 16 dagar”

Bahri, 16, berättar om flykten från Irak

16-årige Bahri flydde till fots från irakiska Kurdistan, det tog ett dygn att komma till gränsen.

Sedan började en helvetesfärd som påminner om judetransporterna under andra världskriget.

I 16 dygn satt de fem flyktingar instängda i en lastbil. Bara fyra kom fram.

– Vi kände inte varandra alls. Människosmugglarna började bråka med en av oss, jag tror det var om pengar. De misshandlade honom. Jag tror han dog, i alla fall så rörde han sig inte. Sen slängde smugglarna ut honom på vägen och körde vidare, säger Bahri.

Bahri styrketränar.

Foto: HENRIK BRUNNSGÅRD

Okänt namn

Hans ansikte är sorgset men utstrålar på samma gång trots och återhållen ilska. Han är 16 år men ser yngre ut. Han är kort och spenslig. Lite senare på kvällen ser vi hur han styrketränar med bar överkropp, och hur några andra ungdomar skrattar åt hans smala kropp.

Bahri berättar att han kommer

Läs om barnen som har lämnat allt:

► [”Jag var instängd i bilen i 16 dagar”](#) Bahri, 16, berättar om flykten från Irak.

► [”Om jag stannat i Irak skulle jag dött”](#) 17-årige Zias pappa mördades i Irak.

► [”Jag har sett människor dö bredvid mig på gatan”](#) Heshu, 17, flydde från Irak i

från ganska enkla förhållanden. När han ska skriva sitt namn i anteckningsblocket stavar han sitt namn noggrant och långsamt med runda tryckbokstäver. Sitt efternamn vet han inte. Som kurd fick han inte gå i skolan, och de många bombattentaten gjorde vardagen omöjlig.

– Det var ett gemensamt beslut i familjen och jag ville åka.

Han visste att flykten skulle bli svår, men inte hur svår.

Kissade i en påse

Destinationen var någonstans i Europa. Under färden i lastbilen fick flyktingarna inte komma ut en enda gång. De fick mat, ”om det går att kalla det mat”, fnyser Bahri, en gång om dagen. Toalett fanns inte. Flyktingarna fick göra sina behov i en påse.

– Det var mycket sämre än jag trodde. Jag var väldigt ledsen. De släppte av oss någonstans i Sverige och sen åkte vi hit i ett bagageutrymme.

Han skulle gärna vilja träffa en psykolog och verkligen få prata. De frågor han fått hittills är bara förnedrande, säger han.

– De ställer bara ja- eller nej-frågor, det hjälper inte mig så mycket.

Vill studera

Bahri vill bara göra en sak i Sverige, studera. Gärna till psykolog. När det blir bättre i Irak vill han absolut återvända.

Saknar du något hemma?

– Ingenting. Ska jag sakna självmordsattentaten?

Han gör en grimas.

– Jag beklagar bara att jag inte kom hit en enda dag tidigare.

långtradare.

► [Barnen som tvingats lämna allt](#) Tusentals unga flyr från kriget.

”

**Smugglarna
misshandlade
honom.
Jag tror
att han
dog.**

Lina Färm

Utskriftsdatum: 2008-04-29

Publicerad: 2007-07-10

Webbadress: <http://www.aftonbladet.se/foraldrar/article543499.ab>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 71000

Mejla: 71000@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet Nya Medier